

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE A REPUBLICII MOLDOVA

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău (judecător I.Vornicescu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecători L.Popova, S.Caitaz, A. Doga)
Dosarul nr.2ra-1742/14

Î N C H E I E R E

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ

28 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, în componența:

Președintele completului
Judecători

Ala Cobăneanu
Oleg Sternioală, Mardari Dumitru

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Dumitraș Petru împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2013, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Dumitraș Petru împotriva Ministerului Finanțelor al RM, intervenient accesoriu Centrului Național Anticorupție privind încasarea prejudiciului material și moral,

a c o n s t a t a t:

La 02 august 2011 Dumitraș Petru a înaintat în instanța de judecată o acțiune împotriva Ministerului Finanțelor al RM intervenient accesoriu Centrului Național Anticorupție în care a solicitat încasarea prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că, pentru îmbunătățirea condițiilor de trai a colaboratorilor Academiei de Științe a Republicii Moldova, Comitetul Executiv Chișinău de Deputați ai Poporului, prin Deciziile cu numerele 3/3-50 din 18 februarie 1991 și 14/2-24 din 09 iulie 1992, a repartizat Academiei de Științe un lot de pământ, pentru proiectarea și construcția caselor de locuit.

La 18 februarie 1991 în baza Deciziei Comitetului Executiv Chișinău de Deputați ai Poporului nr.3/3-50, s-a permis Academiei de Științe, construcția unei case de locuit cu 156 de apartamente și a unui magazin, dintre care 63 apartamente urmau a fi construite pentru membrii cooperativei nr. 214, în care intrau angajații Academiei de Științe, care necesitau îmbunătățirea condițiilor de trai.

Cooperativa CCL-214, a fost formată pe lângă Academia de Științe, la 24 aprilie 1991, conducător al CCL-214 a fost ales Dumitraș Petru.

La 31 octombrie 2007 în adresa Centrului Național Anticorupție fostul (Centru pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției), a fost expediat Actul

de Control efectuat la Cooperativa de Construcție a locuințelor nr. 214, privind relațiile economice cu societatea cu răspundere limitată „Lemidolcom”.

Pe cazul dat, de către Centrul Național Anticorupție a fost intentată cauza penală nr. 2008036028, pe în baza art. 195 alin. 2 Cod Penal.

Susține că, Procuratura Anticorupție în Ordonanța din 26 octombrie 2009 a invocat faptul că în privința sa a fost pornită cauza penală nr. 2008036028, pe faptul însușirii mijloacelor bănești în proporții deosebit de mari prin delapidare de la membrii CCL-214, în sumă de 168 695 lei, în perioada aprilie 2005-2007.

Conform ordonanței Procuraturii Anticorupție din 26 octombrie 2009, Dumitraș Petru, are calitatea de bănuț din 21 ianuarie 2008.

Cauza penală cu nr. 2008036028 intentată la 18 ianuarie 2008, a fost expediată Procurorului sectorului Centru mun. Chișinău, pentru organizarea efectuării în continuare a urmăririi penale. Prin citația nr. 5/202 din 12 ianuarie 2012, reclamantul a fost citat pentru a fi audiat în calitate de bănuț pe cauza penală nr. 2008036028, pentru 19 ianuarie 2012, ora 10:00 la Comisariatul General de Poliție mun. Chișinău.

Prin hotărîrea Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău din 23 martie 2012, acțiunea înaintată de Dumitraș Petru, a fost admisă parțial, dispunîndu-se încasarea din contul bugetului de Stat prin intermediul Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova în beneficiul lui Dumitraș Petru suma de 50 000 lei – cu titlu de prejudiciu moral și suma de 5625 lei – cu titlu de cheltuieli de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2013, apelul declarat de Ministerul Finanțelor, a fost admis. A fost modificată hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 23 martie 2012, în partea reparării prejudiciului moral, pronunțîndu-se în această parte o nouă hotărîre, prin care s-a diminuat suma prejudiciului moral, de la 50 000 lei la 25 000 lei, în rest, hotărîrea a fost menținută.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 25 septembrie 2013 s-a admis recursurile declarate de Ministerul Finanțelor și Dumitraș Petru, s-a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2013, cu remiterea cauzei la rejudecare în Curtea de Apel Chișinău.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2013, s-a admis apelul declarat de Ministerul Finanțelor, s-a casat hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 23 martie 2012 și s-a pronunțat o nouă hotărîre prin care acțiunea înaintată de Dumitraș Petru împotriva Ministerului Finanțelor și Centrului Național Anticorupție privind încasarea prejudiciului material și moral s-a respins ca neîntemeiată.

La 07 aprilie 2014, recurentul Dumitraș Petru a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2013, solicitând casarea acesteia cu menținerea hotărîrii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 23 martie 2012.

În motivarea recursului, a indicat că nu este de acord cu concluziile instanței de apel, acesta fiind ilegală și nefondată, sunt contradictorii cu normele de drept materiale și circumstanțele pricinii. A interpretat în mod eronat legea. Consideră că instanța de apel nu a dat apreciere corectă probelor din dosar, iar prin decizia din 22 ianuarie 2013 corect a examinat apelul Ministerului Finanțelor, doar în sensul contestării cuantumului prejudiciului moral atribuit de prima instanță.

Susține că instanțele investite cu judecarea fondului au constatat că acțiunea înaintată de Dumitraș Petru a fost admisă în temeiul Legii nr. 1545 din 25 februarie

1998. Instanța de apel a încălcat prevederile art.26, 239, 240 Cod de procedură Civilă, depășindu-și competența la examinarea apelului prin respingerea acțiunii.

Aprecierea probelor de către instanța de apel a fost una arbitrară, deoarece nu s-a expus asupra motivelor, argumentelor și probelor aduse, iar această încălcare a dus la soluționarea greșită a pricinii, ultimului fiindu-i încălcat dreptul garantat de art.6 Paragraful 1 al Convenției CEDO.

Recurentul s-a conformat prevederilor legale și recursul declarat la 07 aprilie 2014, este depus în termen.

În conformitate cu art.432 Cod de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Analizând modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, Colegiul consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către recurent, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) Cod de Procedură Civilă, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Cod de Procedură Civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de Procedură Civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de Procedură Civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept material, Colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că acest argument al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, accesul la un tribunal în aspectul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale cuprinde și condițiile în care poate fi atacată o hotărâre a unor instanțe de fond (Guerin versus Franța).

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Dumitraș Petru nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de Procedură Civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate art.270, art. 433 lit. a) Cod de Procedură Civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Dumitraș Petru se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Oleg Sternioală

Dumitru Mardari